

РЕШЕНИЕ

№ 5843

гр. София, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 02.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6536** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 87 и сл. от Закона за убежището и бежанците.

Делото е образувано по жалба, вх. № 10101/03.07.2023 г., по описа на Административен съд – Варна, където погрешно е била изпратена от ДАБ. А. В. И. – гражданин на Б. оспорва издаденото от интервюиращ орган, от Държавна агенция за бежанците, при Министерски съвет РЕШЕНИЕ № УП-ОК- 7/07.06.2023 г., с което на чужденеца, по молба, вх. № ОК-13-294/18.05.2023 г., по описа на същата агенция е отказано предоставяне на международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут.

В съдебното заседание жалбоподателят се явява и поддържа жалбата си, като: желае отмяна на оспореното решение; обръща внимание, че диспозитивът на решението касае не него, а друго лице – А. И. Н..

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва жалбата, със становище за правилност и законосъобразност на решението, считайки, че се касае за технически грешки, които не опорочават административния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди писмените доказателства, съдържанието на оспорваното решение и доводите на страните, приема следното.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, а по същество е и основателна.

Установява се от наличните по делото писмени доказателства следното.

Молбата за закрила, вх. № ОК-13-294/18.05.2023 г., по описа на ДАБ (л. 41 от делото на Адм. съд – В.) е от името на А. В. И. – гражданин на Б. и в процесното Решение № УП-ОК- 7/07.06.2023 г. (абзац втори) интервюиращият орган е заявил, че се произнася именно по тази молба. На стр. 3 от същото решение обаче, след като е описал изложената от чужденеца „бежанска история“ е заявил, че е извършил „преценка на актуалната обстановка в Русия“, позовавайки се на Справка, вх. № ЦУ-741/05.06.2023 г. (л. 7 от делото на Адм. съд – В.), в която всъщност е записано, че касае Б.. Накрая диспозитивът на Решение № УП-ОК- 7/07.06.2023 г. е: „Отхвърлям молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут на Н. А. И.“, т.е. – лице, което няма общо с молбата за закрила, вх. № ОК-13-294/18.05.2023 г., с която е инициатирано административното производство. Това обстоятелство определя Решение № УП-ОК-7/07.06.2023 г. като нищожно. Приема се от правната теория и от съдебната практика, че нищожен е този административен акт, който не отговаря на изискванията за валидност. Нищожността е такова състояние или качество на акта, при което той не е годен да породи целените правни последици. Основанията за оспорване на административните актове, регламентирани с чл. 146 АПК следва да бъдат приемани и като изисквания за законосъобразност/валидност на тези актове. Липсата на компетентност на издателя на акта (чл. 146, т. 1), т.е. липсата на надлежно овластяване на този орган да се произнася по определен въпрос винаги е основание за прогласяване нищожност на акта. Несъобразяването с изискването на чл. 146, т. 2 АПК за спазване на установената форма на административния акт (чл. 59, ал. 1, т. 3 АПК) – посочване адресата също в случая представлява основание за прогласяване нищожност, понеже е налице пълно несъобразяване на действителната самоличност на търсещия закрила чужденец. Погрешното позоваване в мотивите на акта, на актуалната обстановка в Русия и необсъждането на обстановката в Б. – страната, от която идва търсещият закрила сочи на съмнения, относно действителната воля на интервюиращия орган и субекта, по отношение на който е формирана тази воля. Същото се отнася и до диспозитива на Решение № УП-ОК-7/07.06.2023 г., който не касае жалбоподателя А. В. И. – гражданин на Б., а друго лице. На практика, по молбата за закрила, вх. № ОК-13-294/18.05.2023 г. от името на А. В. И. – гражданин на Б. липсва произнасяне, от страна на компетентен административен орган от ДАБ и тази молба не е била разгледана по същество. Поради това, като прогласи нищожността на Решение № УП-ОК-7/07.06.2023 г. Съдът следва да върне (чл. 173, ал. 2 АПК) административната преписка на председателя на ДАБ с указания за произнасяне по молбата за закрила, вх. № ОК-13-294/18.05.2023 г. от името на А. В. И. – гражданин на Б., в административно производство по общия ред, регламентиран в ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 172 АПК, чл. 85, ал. 3, вр. чл. 84, ал. 2 ЗУБ, чл. 173, ал. 2 АПК, Административен Съд С. – град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВЯ, по жалбата, вх. № 10101/03.07.2023 г., по описа на Административен съд – Варна, от А. В. И.-гражданин на Б. НИЩОЖНОСТ на издадено от интервюиращ орган, от Държавна агенция за бежанците, при Министерски съвет РЕШЕНИЕ № УП-ОК-7/07.06.2023 г., по молба за закрила, вх. № ОК-13-294/18.05.2023 г.
ВРЪЩА на председателя на ДАБ административната преписка за изпълнение на

дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания.
Съдебното решение е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: